

ושלשים אמה קומתה צהר העשה לתבה ואל
אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה השים
התחים שנים ושלשים העשה ואני הויתי מבוא
את המבול מים על הארץ לשנות כל בשר אשר
בו רוח חיים מתוהה השמים כל אשר בארץ תוע
והקמתי את בריתי אתך ונאחז אל התבה אתה
ובניך ואשתך ותשי בניך אהרן ומנל הגוי מנל
בשר שנים מנל הבוא אל התבה להחיות אתך
זכר ותקנה יהיו מהעוף למיניה ומן הבהמה למינה
מנל רמש האדמה למיניה שנים מנל יבא אלך
להחיות ואתה קח לך מנל מאכל אשר יאכל
ואספת אלך ויהיה לך ולהם לאכלה ויעש זה
מנל אשר עוה אלהים כן עשה ואמר יהוה
לנו בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ואיה
אני יק לפני בדור הזה מנל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ותקנה לחיות זרע על
פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אנוי ממטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי
את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה
ויעש זה מנל אשר צוהו יהוה ויהי בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הארץ ונאחז ויהי
ואשתו ותשי בניו אתו אל התבה לפני מי המבול
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה
טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה
שנים שנים באו אל גז אל התבה זכר ותקנה
לאשר צוה אלהים את זה ויהי לשבעה הימים
ומי המבול היו על הארץ בשנה שש מאות שנה
לחיי זה במדש השני בשבעה עשר יום לחודש
יום הזה נתקעו כל מעיינות ההים רבה וארבה
השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה בעצם היום הזה בא זה ושם וחס
ויפת בני זה ואשתו זה ושלשה נשי בניו אתם אל
התבה המה וכל החיה למיניה וכל הבהמה למיניה
וכל הרמש הרמש על הארץ למיניה וכל העוף
למיניה כל צפור כל מנף ונאחז אל גז אל התבה
שנים שנים מנל הבשר אשר בו רוח חיים
והואים זכר ותקנה מנל בשר נאחז מנל
אחו אלהים ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים
יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה והים
מעל הארץ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ